

یوئیل باب 2

ملخها هشدارى از روز داورى خداوند
1 شپور خطر را در صهيون بنوازيد؛
بگذاريد صدای آن بر سر کوه مقدس من شنیده شود
و مردم يهودا از ترس بلرزند،
زيرا روز داورى خداوند بزودى فرا مى رسد.
2 آن روز، روز تاریكى و ظلمت،
روز ابرهای سیاه و تاریكى غلیظ است.
سپاه نیرومندی همچون سیاهی شب کوهها را مى پوشاند.
آن لشکر چنان عظیم و قوی است
که مانند آن قبلاً هرگز دیده نشده است
و بعد از این هم دیده نخواهد شد.
3 همچون آتش، هرچه را که روی زمین است مى سوزاند.
زمین پیش از آمدن آنها مثل باغ عدن است،
اما وقتی از آن مى گذرند، به بیابان خشک و باير تبدیل مى شود.
هیچ چیز از چنگ آنها رهایی نمى یابد.
4 آنها شبیه اسب هستند
و مانند اسبهای جنگی مى تازند.
5 وقتی بر کوهها جست و خیز مى کنند،
صدایشان همچون غرش اربابها
و صدای شعله آتشی است که کاه را مى سوزاند
و مانند نعره سپاه نیرومندی است که برای جنگ لشکرکشی مى کند.
6 مردم در برابر آنها وحشت مى کنند
و رنگ از رویشان مى پرد.
7 مانند جنگجویان حمله مى آورند
و همچون سربازان از دیوارها بالا مى روند.
همه آنها مستقیم پیش مى روند
و جهت خود را تغییر نمى دهند.
8 مانع یکدیگر نمى شوند،
بلکه در صف خود مستقیماً پیش مى روند،

خط دفاع را می‌شکنند و هیچ سلاحی نمی‌تواند جلو آنها را بگیرد.

9 به شهر هجوم می‌برند،

از دیوارها بالا می‌روند

و همچون دزد از پنجره‌ها وارد خانه‌ها می‌شوند.

10 زمین در زیر پای آنها به لرزه می‌آید

و آسمانها تکان می‌خورند.

خورشید و ماه تاریک می‌شوند

و ستارگان نور افشانی نمی‌کنند.

11 خداوند با صدای بلند به لشکر خود فرمان می‌دهد

و سپاه عظیم و بی‌شمار او اوامرش را اطاعت می‌کنند.

روز خداوند روزی هولناک و وحشت‌انگیز است.

کیست که بتواند آن را تحمل کند؟

دعوت به توبه

12 خداوند می‌فرماید: «با وجود اینها،

با تمام دل خود، با روزه

و گریه و ماتم به سوی من بازگردید.

13 پاره کردن لباسهایتان کافی نیست؛

بگذارید تا قلب شکسته شما اندوهتان را نشان دهد»

به سوی خداوند، خدای خود بازگردید،

زیرا او کریم و مهربان است.

زود خشم نمی‌گیرد و رحمت و محبت او بی‌پایان است.

همیشه برای بخشیدن آماده است و راضی به مجازات شما نیست.

14 کسی چه می‌داند، شاید خداوند تصمیم خود را عوض کند

و محصولات شما را آن‌قدر برکت بدهد

که دوباره بتوانید هدیه آردی و ریختنی به خداوند، خدای خود تقدیم کنید.

15 در کوه صهیون شیپور را به صدا در آورید؛

فرمان بدهید روزه بگیرند و برای گردهمایی بیایند.

16 آنها را تقدیس نمایید.

ریش‌سفیدان، اطفال

و حتی کودکان شیر خوار را جمع کنید.

داماد از خانه

و عروس از حجله خود بیرون بیاید.

- 17 کاهنانی که خادمان خداوند هستند،
بین قربانگاه و دروازه ورودی معبد بزرگ بایستند
و گریه کنند و بگویند:
«خداوند، بر قومت رحم کن.
نگذار که آنها مایه تمسخر اقوام دیگر شوند و بگویند:
'خداى شما کجاست؟'»
باروری زمین توسط خداوند
- 18 آنگاه خداوند به خاطر آبروی سرزمین خود به غیرت می آید
و بر قوم خود رحمت می کند.
19 خداوند در جواب قوم خود می فرماید:
«من برای شما غله، شراب و روغن زیتون می فرستم تا سیر شوید.
اقوام بیگانه دیگر شما را مسخره نخواهند کرد.
20 لشکر دشمن را که از شمال بر شما هجوم آوردند،
از آنجا دور کرده به سرزمینی خشک و ویران می رانم.
بعضی از آنها را در دریای مرده
و بعضی را در دریای مدیترانه می فرستم تا در آنجا بمیرند
و بوی گند لاشه هایشان به مشام برسد.
من آنها را به خاطر آنچه که بر شما کردند، از بین خواهم برد.
21 «ای زمین نترس و خوشحال باش،
زیرا خداوند کارهای بزرگی برایت انجام داده است!
22 ای حیوانات صحرا هراسان نباشید،
زیرا چراگاهها سرسبز می شوند
و درختان میوه بار می آورند.
میوه انجیر و انگور فراوان می گردد.
23 «ای مردم صهیون، خوشحال باشید
و از کارهای خداوند شادی نمایید!
چون با فرستادن باران، عدالت خود را نشان می دهد.
دوباره باران بهاری را در بهار
و باران پاییزی را در پاییز خواهد بارانید.
24 بار دیگر خرمنگاهها پر از گندم
و چرخشها لبریز از روغن و شراب می گردند.»
25 خداوند می فرماید:

«خساراتی را که سالهای پیش ملخها،
آن لشکر عظیم و نابود کننده‌ای که من فرستادم
بر شما وارد آوردند، جبران می‌کنم.
26 غذای فراوان می‌خورید و سیر می‌شوید
و نام مرا که خداوند شما هستم
به خاطر کارهای عجیبی که برای شما انجام داده‌ام، ستایش خواهید کرد.
قوم من دیگر هرگز خوار نخواهد شد.
27 آنگاه شما ای قوم اسرائیل می‌دانید که من در بین شما می‌باشم
و تنها من، خداوند، خدای شما هستم
و شما که قوم من هستید دیگر هرگز شرمسار نخواهید شد.
روز خداوند
28 بعد از آن روح خود را بر همهٔ مردم خواهم ریخت.
پسران و دختران شما نبوت خواهند کرد.
پیران شما خوابها و جوانان رؤیاها خواهند دید.
29 در آن روزها حتی بر غلامان و کنیزان شما هم
روح خود را خواهم ریخت.
30 «نشانه‌های حیرت‌انگیزی از خون،
آتش و ستونهای دود،
در آسمان و زمین ظاهر خواهم کرد.
31 قبل از آن که روز عظیم و وحشتناک خداوند فرارسد،
آفتاب تاریک و ماه رنگ خون خواهد گرفت.
32 هرکه نام خداوند را بخواند، نجات خواهد یافت.
زیرا خداوند فرموده است
که در اورشلیم عده‌ای جان سالم بدر می‌برند
و کسانی که برگزیدهٔ او هستند باقی می‌مانند.»